

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 657 יום ה' 11 באפריל 2013

השבוע בגיליון

דחיית מועדי הדיווח ותשלום מקדמות ומע"מ ל-18.4.13 // הצעת חוק : השוואת תנאים בין שכיר לעצמאי בחיסכון ארוך טווח // דחיית המועד האחרון להגשת דוחות 2012 ליחידים

עדכונים מהשטח

פיצול זירות גורר תשלום מס גבוה – הן ברכישה והן במכירה !

שבח – תביעה חדשה אינה בהכרח יוצרת אירוע מס ויום רכישה חדש //
מ"ה – דיבידנד בגין מניות בכורה שהוקצו הינו חלק מהתמורה //
מ"ה – פיצוי למנכ"ל בשל סיום העסקה – הוני או פירותי ? //

מאמר
פסיקה

רשרת חברות פיקטיביות ? // כתב אישום: הבריחו סיגריות בספינות דיג //
"מצעד החיים" – עוה"ד באושוויץ // ביטקוין - המסחר הופסק לכ-12 שעות

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

דחיית מועדי הדיווח ותשלום מקדמות ומע"מ ל-18.4.13

ורו"ח משה אשר, לדחות את מועד הדיווח והתשלום של מע"מ, מקדמות וניכויים למס הכנסה, מיום שני ה-15.4.13 ליום חמישי ה-18.4.13.

◆ עפ"י הודעת רשות המסים, מאחר וביום 15.4.13 חל יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ולחללי פעולות איבה ולמחרת ה-16.4.13 חל יום העצמאות, החליט מנהל רשות המסים, עו"ד

הצעת חוק : השוואת תנאים בין שכיר לעצמאי בחיסכון ארוך טווח

מהכנסותיו את אותן הפרשות שהעסק מפריש עבורו בכובעו כעובד, כשם שהוא מנכה את אותן הוצאות בשל הפרשות לעובדיו השכירים. באותה מידה הוא אינו יכול למשוך את הסכומים המגיעים לו בכובעו כעובד, ככל עובד שכיר. מצב הדברים כיום הוא שעצמאי העובד בעסקו מפריש עבור עובדיו השכירים הפרשות שונות ורשאי לנכות אותן מהכנסותיו, בעוד שאינו רשאי לנכות את אותה הפרשה מהכנסותיו הוא, בכובעו כעובד בעסק. גם בבואו למשוך את הסכומים שהפריש העצמאי עבור עצמו בכובעו כעובד, המשיכה אינה מתאפשרת בתנאים זהים לתנאי עובד שכיר. הצעת החוק, כאמור, באה לתקן עיוות זה.

◆ ביום 18.3.13 הונחה על שולחן הכנסת ע"י ח"כ שלי יחימוביץ' ואח': הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (השוואת תנאים בין שכיר לעצמאי בחיסכון ארוך טווח), התשע"ג-2013.

הצעת החוק נועדה לתקן את העיוות הקיים היום בחוק, ולתקן את פקודת מס הכנסה כך שתאפשר לעסק לנכות את הפרשות שהפריש עבור כל עובדיו, ותאפשר לכל עובד למשוך את הפרשות שהפריש עבור עצמו, בתנאים זהים, בין אם מדובר בעובד שכיר ובין אם מדובר בעצמאי העובד בעסקו.

◆ עפ"י דברי ההסבר, בישראל קיימת הפליה חריפה ומתמשכת של עובדים עצמאים לעובדים שכירים. עצמאי העובד בעסקו לא רק שאינו מוגן מכוח חוקי עבודה ומגן, הוא אף אינו יכול לנכות

דחיית המועד האחרון להגשת דוחות 2012 ליחידים

1. ליחיד המחוייב בהגשת דוח שנתי, אך אינו מחוייב בהגשת דו"ח מקוון - נדחה ל-30.5.13
2. ליחיד המחוייב בהגשת דו"ח מקוון, המועד האחרון נדחה ליום 30.6.13.

◆ במטרה לאפשר כלל האישורים הרלוונטיים לדוחות השנתיים לשנת 2012, החליטה הנהלת רשות המסים על דחיית המועד האחרון להגשת דוח מס הכנסה שנתי ליחידים בגין שנת 2012, כדלקמן:

פיצול דירות גורר תשלום מס גבוה – הן ברכישה והן במכירה! אורי גולדמן, עו"ד; אבי רוזנברג, עו"ד (יועץ מס) גולדמן ושות' - משרד עורכי דין

רכישה של נכס המשמש בפועל למגורים ניתן להתייחס אליו כאל דירת מגורים.

◆ **מבחן נוסף** לפיו ניתן לקבוע האם נכס הינו דירת מגורים הוא **המבחן האובייקטיבי**, קרי, אם יש פוטנציאל ממשי לעשות שימוש כדירת מגורים – לצורכי מגורים, מבחינה פיזית, דהיינו שבנכס נמצאים מתקנים המשמשים למגורים: חשמל, מים, שירותים, מטבח וכיו"ב החיוניים לשימוש רגיל וסביר של דייר בדירת מגורים.

תשובה חיובית לאחד המבחנים משמעותה שהנכס הנמכר עונה להגדרת דירת מגורים לצורך החוק (ראה [ע"א 4088/09 איבגי נ' מנהל מס שבח מקרקעין \(רחובות\)](#)).

◆ **בהתאם לאמור לעיל, על פניו, דירה מחולקת הינה במהותה הן לפי המבחן הראשון והן לפי המבחן השני – דירת מגורים.**

לכן, כאשר מישהו רוכש דירה מחולקת אזי ניתן לראות בו גם כמי שרכש בעצם שתי דירות.

◆ כפועל יוצא, על הרוכש לדווח בטופס המש"ח ובחזרה הרכישה, כי הוא רוכש שתי דירות ועליו לשלם מס רכישה בהתאם, קרי, אם הדירה המחולקת הינה הדירה היחידה של הרוכש, לגבי חלק אחד בדירה הרוכש יוכל לבקש פטור עד התיקרה כדירה יחידה לפי סעיף 9(א1)(2) לחוק ולגבי החלק השני בדירה על הרוכש לשלם מס כדירה שניה לפי סעיף 9(א1)(1) לחוק. כיצד לייחס את השווי ו/או יום הרכישה לאיזה מהחלקים? הדבר תלוי בנסיבותיו ועובדותיו של כל מקרה.

כמו כן, מהעבר השני, בעת שמוכר הדירה המחולקת מדווח על מכירת אותה הדירה – לעתים, בהתאם לנסיבות, עליו יהיה לדווח, כי הוא מוכר שתי דירות. בהנחה ומכירת הדירה המחולקת הינה המכירה היחידה של המוכר, אזי לגבי חלק אחד בדירה, המוכר יוכל לבקש פטור ממס לפי סעיף 9(א1)(1). אולם, לגבי החלק השני של הדירה המוכר לא יוכל לקבל פטור ממס. כיצד לייחס את השווי ו/או יום הרכישה לאיזה מהחלקים? הדבר תלוי בנסיבותיו ועובדותיו של כל מקרה.

◆ חשוב לציין, כי בעבר מוכר העלה טענה, שהחלוקה בתוך הבית אינה רלוונטית, שכן בענייני הרישום בטאבו מעיד על דירה אחת, אלא שנקבע שטענה זו לא תועיל לו שכן המבחן הרישום הקנייני – הרישום בטאבו אינו קובע לעניין החוק. כך קבע לאחרונה [ב"ע"א 8469/11 מנהל מס שבח רחובות נ' אריאלה שיין](#) (7.1.2013).

לסיכום (בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה)

◆ **דירה מחולקת = שתי דירות לעניין חוק מיסוי מקרקעין על כל המשתמע מכך.**

◆ בעת האחרונה, רווחת בציבור בעלי הדירות "דרך חדשה" להגדיל את הכנסותיהם מדמי שכירות וכן, להגדיל את הרווח (השבח) שיצמח להם בעת שימכרו את הדירה וזאת תוך חלוקה/פיצול הדירה לשתי דירות ואף יותר (להלן: "החלוקה/הפיצול").

◆ במאמר זה נסקור את ההשלכות המיסוייות האזרחיות שעוללות לנבוע אגב החלוקה ובכלל זאת, בעיקר רלוונטיות החלוקה לעניין חוק מיסוי מקרקעין (שבח מכירה ורכישה) תשכ"ג – 1963 (להלן: "החוק").

◆ לא נצא ידי חובתנו אם לא נאמר, כי מלבד ההיבטים המיסויים האזרחיים שנובעים אגב החלוקה, ישנם גם היבטים משפטיים נוספים לדוגמה עבירות על חוק התכנון והבניה, המהוות עבירות פליליות ואף [לאחרונה החליטה רשות המיסים להילחם בתופעה גם בהיבט הפלילי](#).

ההשלכות לעניין מס הכנסה

◆ החלוקה, ברוב המקרים, מטרתה להגדיל את ההכנסות השוטפות מדמי השכירות. כאן המקום לציין, כי למי שערב החלוקה הייתה לו הכנסה מדמי שכירות ובגינה ביקש פטור ממס בהתאם **לחוק מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה מהשכרת דירת מגורים)**, **התש"ן-1990**, עד גובה תיקרת הפטור, הרי שלאחר החלוקה גדלה ההכנסה מדמי השכירות, שכן בעל הדירה המחולקת משכיר עתה שתי דירות. לפיכך, אם ההכנסה משתי הדירות ביחד עוברת את תיקרת הפטור על הכנסה מדי שכירות, אזי על בעל הנכס לשלם מס הכנסה על ההכנסות מדמי השכירות ("תיקרה נאכלת").

◆ **להסבר בעניין חובת הדיווח על הכנסה משכירות וכן על שלושת מסלולי המיסוי של הכנסות מדמי שכירות – ראה במאמרנו: "פטור מדיווח על הכנסות מדמי שכירות - האמנם?!" בגיליון מספר 655.**

ההשלכות לעניין מיסוי מקרקעין

◆ לחלוקה, לעניין חוק מיסוי מקרקעין, ישנה השפעה כפולה, הן על רוכש הדירה המחולקת והן על המוכר. לצורך בחינת השלכות המס, ראשית, יש לדעת מה היא "דירת מגורים" לצורך החוק.

סעיף 1 לחוק מגדיר: "דירת מגורים" - דירה או חלק מדירה, שבנייתה נסתיימה והיא בבעלותו או בחכירתו של יחיד, ומשמשת למגורים או מיועדת למגורים לפי טיבה, ...". בהתאם להגדרה האמורה, המבחן הראשון לפיו ניתן לקבוע האם נכס הינו דירת מגורים הוא המבחן הסובייקטיבי של השימוש בפועל שנעשה בנכס. אם הנכס משמש בפועל כדירת מגורים (ולא משנה אם הרישום בטאבו מגדיר את אותו הנכס כמחסן, כחנות כקומה וכדומה) אזי, בעת מכירה או

תב"ע חדשה אינה בהכרח יוצרת אירוע מס ויום רכישה חדש
ו"ע 11-11-44804 שחם נ' מנהל מיסוי מקרקעין מרכז
אמיר אבו ראזק, משפטן

המשיב טען כי אין כל עיגון חוקי לטענת העורר לפיה יום הרכישה של הזכויות הנוספות הוא במועד אישור התב"ע החדשה. העוררים לא הצהירו על רכישת הזכויות הנוספות במועד אישור התב"ע ולא שילמו מס רכישה. לשיטת המשיב, יש לייחס לזכויות הבנייה חלק יחסי משווי הרכישה גם לאור העמדה שבעלים, להבדיל מחוכר, משלם בעת רכישת הנכס מראש עבור כל זכויות הבנייה הן הקיימות, הן הצפויות והן העתידיות.

ועדת ערר שליד בימ"ש המחוזי בת"א, בפני כב' השופט בדימוס דור בר-אופיר, רו"ח אלי מונד ועו"ד ושמאי מקרקעין דן מרגליות:

בעניין הנדון אין צורך בהתייחסות לשוני בין חלוקת הזכויות בנייה לבין ניוון כפי שהדבר מקובל היום ברשויות מקומיות רבות. לדעת חבר הוועדה עוה"ד ושמאי המקרקעין דן מרגליות, אין כל רלבנטיות לאבחנה זו בעניינו. אין כל ספק כי ברוכשו קרקע פרטית משלם הרוכש עבור כל הפוטנציאל הקיים והעתיד של הנכס וזאת להבדיל מחוכר הרוכש מבעלי הקרקע זכויות בנייה נוספות קיימות או עתידיות. לבסוף הוסיף חבר הוועדה מרגליות, כי במקרה הנידון בפני הוועדה שונה ממקרה פוליטי (דני"א 7065/85 אברהם פוליטי נ. מנהל מיסוי מקרקעין (לא פורסם)), בו נדונה הפרשנות לביטוי "שבח ריאלי עד יום התחילה" ונקבע כי אין לסתור את חזקת הנוסחה הלינארית לצורך חישוב מס השבח בתקופות שונות בחיי הנכס, בכך שהזכויות שנוספו לפי התב"ע הן תוספת ערך ולא ערך חדש. רק המחוקק, לטעם חבר הוועדה מרגליות, יכול לקבוע כי במקרה כזה המצוין על ידי העורר, יש לקבוע יום ושווי רכישה חדשים. **"יתכן שזה המצב הרצוי, אך אין זה המצב המצוי בפועל"**.

תוצאה:

הערעור נדחה. העורר חוייב בשכר טרחת עו"ד בסכום של 25,000 ₪.

ניתן ביום 24.3.2013

ב"כ המערער: עו"ד יעל שגיא

ב"כ המשיבה: עו"ד מורן סילס, פרקליטות ת"א (אזרחי)

ביום 30.10.2009 מכר העורר את דירת המגורים שלו, ששטחה 142 מ"ר (127 מ"ר עיקרי ו-14.28 מ"ר ממ"ד) בראש העין, התמורה במכירה הייתה 2,225,000 ש"ח. בגין המכירה ביקש העורר פטור ממס שבח ע"פ סעיף 49(ב)(1) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) (להלן: "החוק"). העורר רכש את הדירה ביום 25.5.1992, בגין הרכישה הוגש דיווח ושולם מס רכישה על מלוא הזכויות בדירה. ע"פ תוכנית המתאר, המתייחסת לחלקה עליה בנויה הדירה ואשר פורסמה למתן תוקף ביום 23.1.2008 והמועד למתן תוקף הוא 7.2.2008, ניתן לבנות על החלקה כדלקמן: שטח עיקרי 280 מ"ר, שירות 40 מ"ר, מרתף עד 80 מ"ר, חלל גג עד 40 מ"ר, פרגולות עד 30 מ"ר וסככה לחניה עד 50 מ"ר. במסגרת ההשגה הוסכם בין הצדדים, כי שווי דירת המגורים ללא זכויות הבנייה נוספת הוא 2,005,000 ש"ח ובגין יינתן פטור ממס שבח, ואילו הזכויות לבנייה נוספת הוערכו בשווי של 200,000 ש"ח בגין ישולם מס שבח. זכויות הבנייה נוספו בתכנית משביחה של כלל איזור המגורים שבו נמצא הנכס, ולא ביוזמת העורר או לפי בקשתו, ולא על חלקתו. בגין זכויות הבנייה לא הוגש דיווח למס שבח, ואף לא שולם מס רכישה. השאלות השנויות במחלוקת בערר הן שאלות משפטיות הנוגעות לקביעת "יום רכישה".

לטענת העורר, יש לקבוע "יום רכישה" חדש לזכויות החייבות במס, לפי המועד של אישור תוכנית המתאר הרלוונטית, ולכן יש לפצל במקרה דנן, את השומה כטענת העורר, כך שיבוצע חישוב נפרד בכל הנוגע לשומת הזכויות לבנייה בשני היבטים אלה: 1. שווי הרכישה של הזכויות. בעת אישור התוכנית (פרסום למתן תוקף) יוצר יום רכישה חדש לצורך קביעת שווי הזכויות ברכישה; 2. שיעורי המס החלים על השבח: יום הרכישה החדש קובע שיעורי מס שונים החלים על השבח הנובע מהזכויות. העורר טען כי אישור התב"ע, הגם שאינו עסקה, יוצר בסיס מס חדש ולכן גם "יום רכישה חדש". לבסוף טען העורר כי זכויות הבנייה כ"זכות במקרקעין" העומדת בפני עצמה, איננה זכות טבועה לבעלות בעת רכישתה, אלא רק ביום בו אושרה תוכנית משביחה.

לטענת המשיב, תוכנית המתאר אינה יוצרת יום רכישה ו/או רכישה על פי חוק מס שבח, ולפיכך יום הרכישה נקבע על פי סעיף 37 לחוק, והוא יום רכישת הנכס בשנת 1992, ואילו שווי הרכישה נקבע לפי סעיף 21 לחוק - כלומר: השווי ביום הרכישה בשנת 1992.

דיבידנד בגין מניות בכורה שהוקצו הינו חלק מהתמורה
ע"מ 1130-07 תהודה השקעות וניהול בע"מ נ' פקיד שומה דן
אינגה אייזנברג, עו"ד

◆ באשר להפחתת 50% מהדיבידנד ערב הרכישה, טוען המשיב, כי ההחלטה נתקבלה במסגרת פשרה, מבלי שהוברר עד תום מה היו הוויתורים ההדדיים של הצדדים. לטענת המשיב, הפשרה הנ"ל התקבלה, בין היתר, לאור שיקולי המיסוי של המערערת, וכן כי אין להפחית את התמורה שהוסכמה במקור בין הצדדים לאור התפתחויות מאוחרות.

◆ הצדדים נותרו חלוקים בנוגע לאופן חישוב הרווחים הראויים לחלוקה לפי החלופה המיסויית, המופיעה בסיפא של סעיף 94 לפקודה. המערערת טוענת, כי יש להפחית מסכום רווח ההון את ההוצאות המשפטיות שהוציאה במסגרת ההליכים מול חברת בטח ובמסגרת הליכי ערעור זה.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב – כב' הש' מגן אלטוביה:

◆ ביהמ"ש קבע, כי המשיב צדק שעה שקבע, כי דיבידנד הבכורה מהווה תמורה שקיבלה המערערת בגין מכירת המניות לידי חברת בטח. מבחינה מהותית, המערערת וחברת בטח סיכמו על תמורה, בגובה כ- 17.5 מיליון ש"ח, בגין מניות המערערת. לאחר מכירת המניות בעבור התמורה, העניקה המערערת הלוואה לחברת תמורה סוכנות בגובה 12.5 מיליון ש"ח. סעיף 5א בתקנון תמורה סוכנות, אשר מגדיר את תנאי מניות הבכורה, והסכם האופציות מהווים במשותף את תנאי ההלוואה שניתנה. ביהמ"ש סבר, כי המשיב צדק בטענתו לגבי חישוב הרווחים הראויים לחלוקה, הן מבחינת לשון הסעיף והן מבחינת תכליתו (סעי' 94 לפקודת מס הכנסה). בחלופה המיסויית נקבע, כי יש לנכות מחישוב הרווחים הראויים לחלוקה את הדיבידנד שחולק מהם, קרי מהרווחים הראויים לחלוקה שנצברו עד תום שנת המס שקדמה לשנת המכירה.

◆ ביהמ"ש קיבל את טענת המערערת בנוגע לשווי הסכום המצטבר שנקבע בגין מניות הבכורה. בפסק הדין מיום 24.11.2010 נקבע כאמור, כי 50% מהדיבידנד שחולק ערב הרכישה, בסך כ- 3.7 מיליון ש"ח, יופחת מסכום מימוש האופציה על מניות הבכורה. לאור הפשרה שבין הצדדים, אין ספק, כי המערערת ויתרה על זכותה לקבל חלק מהתמורה בגין המניות שמכרה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי אין מקום לקבל את טענת המערערת, כי בקביעת התמורה ששולמה בגין מכירת נכס יש לנכות את "הוצאות המכירה שהוציא הנישום באותה מכירה".

התוצאה:

◆ הערעור התקבל חלקית: בטענת הפחתת גובה התמורה ששולמה בגין מניות הבכורה.

ניתן ביום 21.3.2013

ב"כ המערערת: עו"ד עופר אלבוים וטלי יהושע, משרד עו"ד שקל

ב"כ המשיב: עו"ד אריק ליס, פרק' ת"א (אזרחי)

◆ בעל המניות היחיד במערערת, חברת תהודה השקעות וניהול בע"מ, הינו **מר מוני פלר**. פלר החזיק ב-34.3% מהון המניות של חברת **תמורה סוכנות לביטוח (1987) בע"מ ותמורה יעוץ פנסיוני בע"מ** (להלן: "**חברות תמורה**"). בשנת 1999 העביר פלר, בהתאם לסעיף 104א לפקודת מס הכנסה (להלן: "**הפקודה**"), את מלוא זכויותיו בחברות תמורה למערערת.

◆ המערערת כרתה חוזה למכירת מניותיה בחברות תמורה **לחברת בטח בע"מ**, סוכנות ביטוח בבעלות חברת כלל ביטוח, אשר עובר לרכישה החזיקה ב-57% מהון המניות של חברות תמורה. המערערת דיווחה, כי התמורה בגין מכירת המניות הינה 5,030,000 ש"ח. המערערת דיווחה על רווח הון אינפלציוני החייב במס בשיעור 10% בגין רווחים ראויים לחלוקה בגובה 4,088,993 ש"ח. חישוב הרווחים הראויים לחלוקה התבצע עפ"י דוחות מתואמים. באסיפה כללית מיוחדת של חברת תמורה סוכנות הוחלט על הקצאת 1,000 מניות בכורה, אשר יוקצו כמניות הטבה עפ"י חלקו של כל בעל מניות בחברה. בנוסף, הוחלט להתקין סעיף חדש בתקנון החברה, הוא סעיף 5א, אשר נקבע בו, כי מניות הבכורה יקנו למחזיקים בהן זכות לקבלת דיבידנד בכורה, צמוד למדד ונושא ריבית שנתית בשיעור 6% (בסך הכל, סכום דיבידנד בגובה של 12,749,996 ש"ח בגין 343 מניות הבכורה שבידיה).

◆ יצוין עוד, כי בין המערערת לבין חברת בטח נתגלע סכסוך משפטי, שבסופו ניתן פסק דין ביום 24.11.2010, לפיו אושרה פשרה בין הצדדים, כי סך של 50% מהדיבידנד שחולק ערב המכירה בסך כ- 3.7 מיליון ש"ח, צמוד למדד ונושא ריבית, יופחת מסכום מימוש האופציה.

◆ **המשיב טען**, כי בבחינת מכלול ההסכמים שבוצעו, יש לראות את דיבידנד הבכורה, שהמערערת זכאית לו מתוקף מניות הבכורה שהוקצו לה, כחלק מן התמורה בגין מכירת מניות חברות תמורה. המשיב מצביע על כך, כי באמצעות מנגנון אופציות הפוט והקול, למערערת אין כל סיכון, כי לא יתקבל בידיה תשלום בסכום המצטבר בסך כ- 12.5 מיליון ש"ח. **מנגד, טענה המערערת**, כי מתווה העסקה שנבחר התחייב עקב האינטרסים השונים של הצדדים לעסקה.

◆ **המערערת טענה** עוד, כי המשיב הסיק שלא קיים סיכון בעסקה מאחר שניתן בכל רגע נתון לממש את האופציה, אך הדבר נכון לגבי כל אופציה לטענתה, ואינו מהווה עילה לסיווג שונה. כמו כן, המערערת טוענת, כי טענת המשיב, כי בהקצאת מניות מתעשרת החברה המקצה אינה נכונה במקרה של הקצאת מניות הטבה, כפי שאירע כאן. **המשיב** עמד על עמדתו, כי מלוא הסכום המצטבר, הוא 12,749,996 ש"ח לגישתו, מהווה את התמורה שניתנה. המשיב מצביע על כך שהאופציה ממילא אינה ניתנת למימוש אלא בחלוף שנה, כלומר לאחר שהסכום המצטבר צבר הפרשי הצמדה וריבית בגובה 6%, ולכן אין לקבל את טענת המערערת, כי יש לראות רק ב-80% מהסכום המצטבר כתמורה.

פיצוי למנכ"ל בשל סיום העסקה – הוני או פירותי ?

ע"מ 09-11-34229 רז נ' פקיד שומה כפר סבא
אמיר אבו ראזק, משפטן

למועד סיום העסקתו. המשיב הוסיף כי בהתאם לסעיף 17 לחוזה ההעסקה, למערער אף ניתנה ערבות בנקאית על ידי בנק הפועלים על סך \$3,000,000 להבטחת תשלום הסכומים המגיעים לו. בעקבות פניית המשיב אל חברת לומיניס, היא העבירה למשיב טבלה המפרטת את הרכיבים בגינם קיבל המערער את התשלום האמור. **לטענת המשיב**, חישוב זה מעיד על כך שהתשלום ניתן למערער בגין זכויות שהגיעו לו במסגרת יחסי עובד-מעביד מול חברת לומיניס ועל פי הסכם העסקתו.

ביהמ"ש המחוזי בת"א- כב' השופט מגן אלטוביה:

♦ יוזמת סיום ההעסקה של המערער הגיעה מכיוונה של חברת לומיניס. אמנם, הדבר נבע משינוי השליטה בחברה שהוביל את החברה לנקוט בכיוון אסטרטגי חדש. עם זאת, חוזה ההעסקה של המערער קובע בבירור, כי במקרה של שינוי שליטה, רק למערער תהיה שמורה הזכות לסיים ההתקשרות. משלא הפעיל המערער זכות זו, הרי שסיום העסקתו נעשה מתוקף הסעיף בחוזה ההעסקה, אשר מקנה למערער זכות לקבלת הודעה מוקדמת. מאחר שלא הוכח, כי ניתנה הודעה מוקדמת כאמור, הרי שאכן היה המערער זכאי במועד סיום העסקתו לקבלת דמי הודעה מוקדמת בגובה כ- 6 חודשי שכר, לא כולל הטבות. בית המשפט הנכבד קבע, כי התשלום שקיבל המערער ניתן כולו בגין רכיבי שכר שהיה זכאי להם עוד מתוקף חוזה ההעסקה המקורי שלו מול חברת לומיניס. לפיכך נקבע, כי לא שולם במקרה דנא דבר בעבור הסכמת המערער לאי-תחרות. משכך לא נדרש בית המשפט הנכבד לשאלת אופן סיווג תמורה ששולמה בגין הסכמה של עובד לאי-תחרות, ושיעור המס שיחול על תמורה זו.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה. המערער יישא בהוצאות המשיב ובכללם שכר טרחת עורך דין בסך כולל של 55,000 ש"ח.

ניתן ביום 21.3.2013

ב"כ המערער: עו"ד ענת טנא ועו"ד יהודה ליבליין
ב"כ המשיבה: עו"ד קרן יזדי-סופר, פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

♦ על פי חוזה ההעסקה של המערער מיום 24.4.2003 היה הוא צפוי לכהן כמנכ"ל חברת לומיניס למשך תקופה של 4 שנים, עד ליום 20.6.2007. על פי סעיף בחוזה, במקרים מסוימים של הפסקת ההתקשרות בין הצדדים מוקדם מיום 20.6.2007, תשלם חברת לומיניס למערער פיצוי בסך השווה לסכומים אשר היו משולמים לו היה מוסיף לעבוד עד תום חוזה ההעסקה. במהלך שנת 2006 נמכרה השליטה בחברה ובסמוך לכך הוחלט על סיום העסקתו של המערער בחברה. המערער ונציג הרוכשים הגיעו להבנות בנוגע לאופן סיום תפקידו של המערער, ובהתאם לכך, סיים המערער את תפקידו בחברה ביום 5.12.2006. ביום 18.3.2007 נחתם בין הצדדים חוזה היפרדות, אשר נקבע כי נכנס לתוקפו החל מיום 1.1.2007, כ-6 חודשים לפני מועד תום ההעסקה הקבוע בחוזה ההעסקה. במסגרת חוזה ההיפרדות התחייב המערער לאי שימוש במידע סודי, הסכים, כי כל קניין רוחני שיוצר או פותח על ידיו בתקופת העסקתו הוא בבעלות חברת לומיניס. בחוזה נקבע גם, כי המערער יקבל סך של \$1,115,390, המהווים סך של 4,508,406 ש"ח נכון לאותה העת. בחוזה נקבע גם, כי בתמורה לתשלום הנ"ל מוותר המערער על כל זכויות, תביעות או דרישות שיש לו, או העשויות להיות לו, כנגד חברת לומיניס.

♦ המערער פנה אל המשיב, פקיד שומה כפר סבא, במכתב מיום 15.5.2007 בו טען, כי התשלום הנ"ל מהווה הכנסה הונית, החייבת במס בשיעור 20%, מאחר שהוא ניתן כפיצוי בגין **התחייבותו לאי-תחרות, שמירה על סודיות והתחייבות לא להשתמש במידע סודי**. המשיב לא קיבל עמדת המערער וקבע, כי התשלום הינו תקבול פירותי, אשר חייב בשיעור המס השולי של המערער. מכאן הערער.

♦ **לטענת המערער**, עם סיום תפקידו בחברת לומיניס חששה החברה מהאפשרות שהמערער יתחרה בה, על כישוריו וניסיונו הייחודיים, ולכן פנתה אליו בבקשה להאריך את תקופת אי-התחרות, שנקבעה בחוזה ההעסקה ל-12 חודשים ובסופו של משא ומתן בין הצדדים הוסכם כי התקופה תוארך ל-20 חודשים בתמורה לתשלום של כ- 1.115 מיליון דולר למערער. על פי המערער, הסכום הנקוב בחוזה ההיפרדות נקבע בדרך של משא ומתן וניתן כולו בעבור הסכמתו לאי-תחרות. המערער טען, כי לחברת לומיניס ניסיון מר עם עובדים בכירים בחברה שהתחרו בה לאחר פרישתם מהחברה. לאור ניסיון זה, הסכמת המערער לאי-תחרות הקנתה ללומיניס יתרונות כלכליים אשר היא הייתה מוכנה לשלם בעבורם.

♦ **לטענת המשיב**, על פי חוזה ההעסקה היה המערער זכאי לתשלום משכורתו, לרבות בונוסים והטבות אחרות, עד ליום 20.6.2007. עוד טען המשיב, כי המערער היה זכאי לקבל הודעה בכתב 180 ימים עובר

"מצעד החיים" – לשכת עוה"ד באושוויץ

ביום השואה (8.4.13) השתתפה משלחת רשמית של **לשכת עורכי הדין**, זו השנה השלישית, ב"מצעד החיים" שנערך במחנה ההשמדה אושוויץ-בירקנאו שבפולין. באירוע המרגש שנערך ביום השואה, השתתפו בין היתר כ-30 עורכי דין ושופטים בכירים, בראשות רכזת המשלחת מטעם לשכת עורכי הדין, **עו"ד שוש שחם**. במהלך הסיוור ביקרה המשלחת במקומות שונים לרבות בגטו היהודי, בקראקוב, במוזיאון שינדלר, במוזיאון אושוויץ, בגטו וורשה ובמסלול הגבורה. חברי המשלחת צעדו את מצעד החיים עם חברים נוספים שהגיעו בין היתר מטעם משרד המשפטים ומצבא הגנה לישראל. חברי המשלחת נפגשו עם ראש לשכת עורכי הדין הפולנית ועם צמרת עורכי הדין של פולין. במהלך המפגש הביעה הלשכה הפולנית את נכונותה לטפח ולחזק את קשריה עם לשכת עורכי הדין בישראל.

ביטקוין - המסחר הופסק לכ- 12 שעות

כל מי שעוקב אחר תופעת הביטקוין*, אשר מכונה בתקשורת "המטבע הוירטואלי", יודע שבימים האחרונים יש באזז גדול לגבי. הבאזז הגדול הזה הביא ביום 11.4.13 לעצירת המסחר באופן זמני לכ- 12 שעות בבורסת MT.Gox ביפן, הבורסה הגדולה ביותר שמאפשרת מסחר במטבע הוירטואלי. הסיבה היתה, צלילה של כ-50% בערכו ל-130 דולר, ככל הנראה בשל כניסת משתמשים חדשים רבים ושיעור מכירות גבוה במיוחד. משתמשים שביקשו לסחור במטבע ונכנסו לאתר בורסת MT.Gox היפנית, הגדולה ביותר בה נסחר המטבע, נתקלו בהודעה: "המסחר נפסק עד ה-12 באפריל כדי לאפשר לשוק להירגע, בעקבות ירידת ערך המטבע". עפ"י הערכות, האתר מחזיק בין 70% ל-90% מהיקף הסחר במטבע. היקף הפעילות ביום בו נעצר המסחר הגיע לסחר של 252 אלף מטבעות ביום - שמוערכים (נכון לאתרו רגע) בכ-30 מיליון דולר אמריקאי. יצויין, כי הסחר בבורסות וירטואליות אחרות עדיין אפשרי.

*לקריאת חומר נוסף על הביטקוין ראה, בין היתר, בכתבה (+וידאו) בכלכליסט (רצ"ב קישורית): <http://www.calcalist.co.il/internet/articles/0,734,0,L-3599301,00.html>

שרשרת חברות פיקטיביות ?

ביום 4.4.13 שיחרר בית משפט השלום בירושלים, כב' השופט אביטל חן, תחת מגבלות את אלעזר אמסלם, בן 53, מרח' הקבלן בירושלים. אמסלם שוחרר במגבלות לאחר שנחשד, כי הוציא וקיזז חשבונות מס פיקטיביות בהיקף של עשרות מיליוני ש"ח, באמצעות רשת חברות. **במשרדי החקירות מע"מ ומס הכנסה ירושלים**, מתנהלת חקירה בחשד להפצה וקיזוז של חשבונות מס פיקטיביות, העלמת הכנסות וניהול ספרים כוזבים. מהבקשה עולה, כי החשוד הקים רשת של חברות: **אברק בע"מ, טובוטק בע"מ, האמר בע"מ ו-DMA בע"מ**, ששימשו להוצאה וקיזוז חשבונות מס פיקטיביות בעשרות מיליוני ש"ח. החברות, עפ"י החשד, נרשמו על שמות אנשי קש שונים והופעלו על ידי החשוד. עוד עולה מבקשת המעצר, כי התמורה שקיבל החשוד בגין החשבונות האמורות לא הופקדה לחשבונות הבנק של החברות. מהחקירה עולה, כי חלק מהתמורה הוברח לחו"ל וחלקה נפרע על ידי גורמים שונים שאין להם כל קשר לחברות.

כתב אישום: הבריתו סיגריות בספינות דיג

ביום 19.3.13 הוגש כתב אישום לבית משפט השלום באשדוד נגד **חברת בר ספנות (2006) בע"מ**, נגד בעליה, **שמעון אזולאי** מאשדוד ונגד סקיפר הספינה, **יוסי גל מקרית ים**. כתב האישום הוגש ע"י **היחידה המשפטית הארצית לתיקי מכס**, באמצעות עו"ד **ליאת ברזילי**, בגין הברחת סיגריות והתחמקות מתשלום מסים בסך של מעל 4.5 מיליון ש"ח. הפרשה נחקרה ע"י **חקירות מכס ומע"מ ירושלים בשיתוף יס"מ מכס מרכז**. מדובר בפרשה חמורה ורחבת היקף של הברחת סיגריות מקפריסין לישראל, באמצעות שתי ספינות: **"חטיבת גולני"** ו"סרין 1", שבבעלותו של אזולאי. כמצוין בכתב האישום, בחיפוש בספינת "חטיבת גולני" נמצאו כ-757 קרטונים של סיגריות, שהכילו כ-318,250 חפיסות של סיגריות מתוצרת חוץ. הסיגריות המוברחות נמצאו כשהן עטופות בניילונים שחורים, מוצפנות בתאים מיוחדים שנבנו בספינה. סך מיסי היבוא החלים על הסיגריות המוברחות, שכאמור לא שולמו, הוא מעל 4.5 מיליון ש"ח. הסיגריות המוברחות היו אמורות להגיע לנמל אשדוד ומשם לישראל.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי לטל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.